

Evelien De Vlieger

met illustraties van Noëlle Smit

Job en de duif

schrikken zich een bult

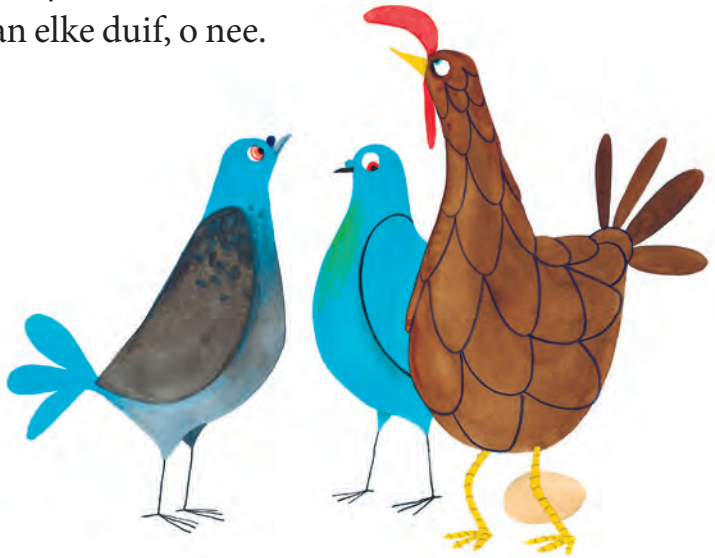
 LANNOO

STORM

Drie huisdieren heeft Job nu.
Twee duiven en een kip.

Elke dag legt Kip een ei.
Mams wens kwam uit.
Geef mij maar een kip, zei ze.
Want wat heb je aan een duif?

Veel, vindt Job.
Alles misschien wel.
Of toch bijna.
Niet aan elke duif, o nee.

De man van Duif bijvoorbeeld.
Bazooka Dirk is zijn naam.
Stoer, maar Dirk is zo lui als de pest.
Dirk is goed voor de leg.
Eén ei per dag legt Kip als Dirk er ligt.
En liggen kan hij goed.
Duif heeft het hok voor zich alleen.
Dirk woont nu in de ren van Kip.

Duif vindt dat geen probleem.
Apart wonen is modern, vindt ze.
Wij gaan mee met onze tijd.
En voor Kip ben ik niet bang.
Kip denkt alleen aan een worm.
En mijn man is meer dan een worm.

Dirk is goed voor Kip.
Zoals Duif goed is voor Job.
Ze is er voor Job.
Een hond had het niet beter kunnen doen.
En Duif laat zichzelf uit.
Ja, met Job en Duif gaat alles goed.
Maar Job maakt zich zorgen.
Grote zorgen.

Er is iets op komst.
Iets groots! zeiden mam en pap.

Iets groots? vroeg Job.
Een orkaan?
Of een dino?

Mam en pap haalden hun schouders op.
Je zult het wel zien, Job, hoe groot het is.
Je snapt het nu nog niet.
Maar dat wordt gauw anders.

Job heeft er een hekel aan als ze wel iets zeggen.
En toch ook weer niet.
Wie A zegt, moet B zeggen, vindt Job.
Maar dat lappen mam en pap aan hun laars.

TRIP

Het is vroeg in de ochtend.
Mam, pap en Job hebben haast.
Ze pakken een tas.
Moet er een extra jas mee?
En een paraplu?
Kom schat, zegt pap.
De trein wacht niet!

Ze gaan op reis, maar zo heet het niet.
Het is niet ver weg, en ook niet voor lang.
Een citytrip, zo heet het wat ze doen.
City is Engels voor stad.
En een citytrip klinkt hip.
Maar Job vindt hip maar niets.
Hip is saai met een lint erom.
Toch moet hij mee.
Hij is groot genoeg om mee te gaan.
En te klein om alleen thuis te blijven.
Gek is dat.
Hij kent zijn huis toch?
Bang is hij nooit.
En hij heeft Duif, voor als er wat is.

Mam klakt met haar hakken.
Ik ben klaar voor de *city*, zegt ze.
Zijn dat je beste schoenen, schat?
Pap kijkt naar de hoge hakken.
Ze zitten goed, ja, zegt ze.
Ik wil wel in stijl op trip.
Probeer het maar
niet te snappen.

Job haalt zijn neus op.
Naar de stad wil zeggen: een kerk en een museum.
Je groeit er wel in, zegt mam, in de stad.
Het is net als met spruiten.
Je moet ze vaak genoeg eten.
Anders vind je er nooit wat aan.

Ja, ik snap het al, zegt Job.

